

Hranite njegove ovce

PREDSEDNIK HENRY B. EYERING

drugi svetovalec Prvega predsedstva

Odrešenik je Petra in druge apostole ter učence učil, zakaj in kako naj skrbijo za duhovno blaginjo drugih. Spomnite se, da je v Svetem pismu zapisano, da jih je najprej nahranil in jih nato učil. Najprej je bil križan in nato je vstal od mrtvih. Njegovi učenci so šli v Galilejo. Vso noč so ribarili, vendar niso ničesar ujeli. Ko so se proti jutru približali obali, ga sprva niso prepoznali. Poklical jih je, jim povedal, kam naj vržejo mreže, in ko so storili, kar jim je rekel, so bile mreže polne. Pohiteli so, da bi ga na obali ogovorili.

Tam so zagledali kruh in ribe, ki so se pekle na ognju. Pogosto sem se spraševal, kdo je zakuril ogenj, ujel ribe in pripravil jed, vendar je bil Učitelj tisti, ki je napravil, da so bili učenci nahranjeni z več kot le ribami in kruhom. Pustil jim je, da so najprej jedli. Nato jih je učil o duhovnem hranjenju in jim dal zapoved, ki še vedno velja za vse nas.

»Ko so pojedli, je Jezus rekel Simonu Petru: 'Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?' Rekel mu je: 'Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.' Rekel mu je: 'Hrani moja jagnjeta!'« (Jn 21:15)

Zavezani smohraniti druge

Božji sveti so od nekdaj pod zavezo, da drug drugega duhovno krepijo, posebno tiste, ki še niso trdno zasidrani v evangeliju. Blagoslovljeni smo, da živimo v času, v katerem mora biti in bo zmožnost, da krepimo nove člane Cerkve, dana vsem zvestim članom. To moč je Gospodovo ljudstvo imelo že prej. Navajam primer iz Mormonove knjige, ki govori o ravnanjih Gospodovega ljudstva: »Prišтели [so jih] [...], da bi se jih spomnili in jih hranili z dobro Božjo besedo, da bi jih ohranjali na pravi poti, da bi jih nenehno ohranjali pri molitvi, zanašajoč se zgolj na vrline Kristusa, ki je bil povzročitelj in dopolnitelj njihove vere.« (Mor 6:4)

Vsi smo že kdaj poskusili komu okrepiti vero. Večina nas je že čutila skrb drugih glede naše vere in tako smo čutili njihovo ljubezen. Mnoge od nas je otrok vprašal: »Ali bi šel z mano v cerkev?« ali »Bi molil z mano?« Vsi smo bili že kdaj razočarani. Nekdo, ki ga imamo radi, nemara ni sprejel tega, da smo poskušali okrepiti njegovo vero. Iz bolečih izkušenj vemo, da Bog spoštuje odločitev svojih otrok, ki ne želijo biti nahranjeni. Vendar je to čas, ko začutimo obnovljeni optimizem in upanje,

da bomo imeli več moči, da bomo duhovno skrbeli za druge.

Gospod nam je po živem preroku povedal, da bo prihranil obilno žetev novih spreobrnjencev, ki bodo stopili v vode krsta. In Gospod bo to naredil preko nas. Tako lahko spoznamo, da bomo takrat, ko delamo preproste stvari, in sicer tiste, ki jih lahko naredi celó otrok, prejeli večjo moč, da bomo drugim pomagali krepiti vero.

Začnimo pri sebi. Kar si želimo iz vsega srca, bo v večji meri določilo, če lahko pričakujemo, da nas bo spremljal Sveti Duh, brez katerega ne more biti duhovne krepitve. Danes lahko začnemo in poskusimo videti tiste, ki naj bi jih krepili tako, kot jih vidi nebeški Oče, in v neki meri čutiti to, kar do njih čuti on.

Ti novi člani Cerkve so njegovi otroci. Poznal jih je in oni so v prejšnjem svetu poznali njega. Njegov namen in namen njegovega Sina, Gospoda Jezusa Kristusa, je, da bi se vrnili k njemu, da jim da večno življenje, če se bodo le odločili zanj. S Svetim Duhom je vodil in skrbel za misijonarje, da bi našli ljudi, jih učili in krstili. Sinu je dovolil plačati ceno za njihove grehe. Oče in Odrešenik tiste spreobrnjence vidita kot nežne ovčice, kupljene za ceno, ki je ne moremo doumeti.

Zemeljski starši lahko le v mali meri razumejo občutke ljubečega nebeškega Očeta. Ko naši otroci dopolnijo leto, ko morajo zapustiti našo neposredno bližino, nas skrbi za njihovo varnost in da jih tisti, ki naj bi jim pomagali, ne bi razočarali. Tako lahko čutimo vsaj delček ljubezni, ki jo imata Oče in Odrešenik do novih članov Cerkve, in zaupanja, ki sta nam ga vsadila, da bi krepili druge.

Naša odvisnost od Duha

Ti občutki v srcu do novih članov nam bodo pomagali, da bomo deležni Duha in tako zmožni premagati strah, ki bi nas lahko odvrnil od naše svete odgovornosti.

Modro je, da se zavemo, da naše lastne sposobnosti niso kos nalogi, ki jo imamo, da krepimo vero drugih. Naša lastna sposobnost, ne glede na to, kako velika je, ne bo dovolj. Toda ta realističen pogled na naše zmogljivosti ustvari ponižnost, ki lahko vodi do zanašanja na Duha

Predsednik Brigham Young (1801–1877) nam je

rekel, naj imamo pogum kljub svojim šibkostim. »Ko govornik nagovori občestvo, pa čeprav ne pove več kot šest nerodno oblikovanih stavkov, če je njegovo srce čisto pred Bogom, je teh nekaj polomljenih stavkov vrednih več kot najboljši govor brez Gospodovega Duha in ima resnično vrednost v očeh Boga, angelov in dobrih ljudi. Čeprav v molitvi človek izrazi le nekaj nerodno izrečenih besed, če je njegovo srce pred Bogom čisto, bo imela ta molitev večji pomen, kot Cicerov govor [rimski govornik iz prvega stoletja pred Kristusom]. Ali je Gospodu, Očetu vseh nas, mar naš način izražanja? Enostavno, odkrito srce bo pri Gospodu pomenilo več kot ves sijaj, ponos, blišč in govorništvo, ki ga ustvari človek. Ko vidi srce, ki ga navdajajo iskrenost, poštenost in otroška nedolžnost, vidi načelo, ki bo trajalo večno: 'To je duh mojega kraljestva — duh, ki sem ga dal svojim otrokom.'«¹

Otroci lahko naredijo tisto, kar nam bo dalo moč, da bomo duhovno skrbeli za druge. Nedavne spreobrnjence povabijo, naj gredo z njimi na cerkveni sestanek. Novemu članu se lahko nasmehnejo in ga pozdravijo, ko stopi v kapelo ali v razred. To lahko storimo tudi mi. Tako nas bo spremljal Sveti Duh. Strah pred tem, kaj naj rečemo, in pred zavrnitvijo bo izginil. Novinec nam ne bo tuj. Sveti Duh ga bo pričel krepiti, še preden bomo z njim spregovorili o evangelijskih resnicah.

Za to ni potrebno drugega poklica, kot da smo člani in ljudi krepimo tako, da jim prijazno ponudimo pomoč. Tisti, ki ne služimo kot učitelji ali oznanjevalci, lahko krepimo druge z dobro Božjo besedo, če se na to pripravimo. To lahko storimo vsakič, ko govorimo z novim članom, in vsakič, ko sodelujemo pri pogovorih v razredu. Prizadevati si moramo za Duha, da bomo lahko govorili besede, ki jih bodo hranile in hrabrile.

Ključna do pomoči

Poznamo dva pomembna ključa, s pomočjo katerih povabimo Duha, ki nam bo povedal, katere besede naj izrečemo, ko hranimo druge. To sta dnevno preučevanje svetih spisov in molitev v veri.

Sveti Duh nam bo narekoval, kaj naj rečemo, če

bomo vsak dan preučevali in premišljevali o svetih spisih. Besede svetih spisov privabijo Svetega Duha. Gospod je rekel, naj ne razglušamo njegove besede, temveč naj jo najprej spoznamo in se nam bo nato jezik razvezal; če bomo nato želeli, bomo imeli njegovega Duha in besedo, da, Božjo moč, da bomo prepričali ljudi (gl. NaZ 11:21). Z vsakodnevnim preučevanjem svetih spisov lahko računamo na ta blagoslov celo v vsakdanjem pogovoru ali na cerkvenem sestanku, kjer nas učitelj prosi, naj odgovorimo na vprašanje. Izkusili bomo moč, ki jo je Gospod obljubil, ko je rekel, naj ne razmišljamo vnaprej, kaj bomo rekli, temveč naj besede življenja nosimo v srcu, in nam bo pravi čas dano, kar je odmerjeno vsakemu človeku (gl. NaZ 84:85).

Gospodovih besed si ne bomo zapisali v srce le z branjem, temveč s proučevanjem svetih spisov. Nahrani nas lahko razmišljanje že samo o nekaj besedah, ko Svetemu Duhu dovolimo, da za nas postanejo dragocene, namesto da hitro in površno preletimo cela poglavja svetih spisov.

Tako kot premišljevanje o svetih spisih privabi Svetega Duha, tako to stori tudi vsakodnevna molitev. Če zanj ne prosimo v molitvi, bo redko prišel in brez naše prošnje ne bo ostal. Duh nam bo dan zaradi molitve v veri in če Duha ne bomo prejeli, ne bomo učiti (NaZ 42:14). Iskrena, vztrajna prošnja za vodstvo Svetega Duha s čistim namenom, da bi krepili Očetove otroke, bo zagotovo prinesla blagoslove nam ter tistim, ki jih imamo radi in ki jim služimo.

Hranimo z dobro Božjo besedo, ki je preprost evangelijski nauk. Ni se nam potrebno bati ne preprostosti in ne ponavljanja. Sam Gospod je opisal, kako ta nauk prodre v srce ljudi, da jih okrepi: »In to je moj nauk in to je nauk, ki mi ga je dal Oče; in pričujem o Očetu in Oče pričuje o meni in Sveti Duh pričuje o Očetu in o meni; in pričujem, da je Oče vsem ljudem vsepovsod zapovedal, naj se pokesajo in verjamejo vame. In kdor verjame vame in se krsti, ta bo odrešen; in to so ti, ki bodo nasledili Božje kraljestvo. In kdor vame ne verjame in se ne krsti, bo preklet. Resnično, resnično, povem vam, da je to moj nauk in, o tem pričujem, Očetov; in kdor verjame vame, verjame tudi v Očeta; in temu bo Oče pričeval o meni, kajti obiskal ga bo z ognjem

in s Svetim Duhom.« (3 Ne 11:32–35)

Gospod je nato kot otroku podobne opisal tiste, ki bodo okrepljeni s tem preprostim naukom in vztrajali, tiste, ki bodo nasledili celestialno kraljestvo. Dejansko potrebujemo otroško srce, da lahko občutimo Duha, da se lahko predamo tem zapovedim in smo poslušni. To pomeni biti nahranjen z dobro Božjo besedo.

Krotkost ovčic

Zato smo lahko optimistični glede naloge, da hranimo nove člane Cerkve. Ne glede na to, kako veliko ali malo vedo o nauku, so ravnokar ponižno sprejeli krstni uredbi in pravico, da jih spremlja Svetega Duha. In tako prav ta občutljiva krotkost njihove vere, ki Odrešenika spodbudi, da jih poimenuje ovčice, pride takrat, ko dokažejo, da so voljni narediti vse, kar jih Odrešenik prosi.

Če so vse zahteve o njihovem članstvu pojasnjene z ljubeznijo in če jim je priložnost služenja v cerkvi dana modro in je njihovo delo v tem služenju ocenjeno z dobrotljivostjo ter se jih hrani s potrpežljivo spodbudo, jih bo Sveti Duh s svojo navzočnostjo okrepi in bodo hranjeni z močjo, ki presega našo. Če bodo vztrajali, jih ne bodo premagale niti zapornice pekla.

Predsednik Brigham Young je obljubil, da bo njihova moč, da ostanejo pokončni, vse večja: »Tisti, ki pred Gospodom postanejo ponižni in mu služijo s čistim srcem in so v duhu odprti, bodo prejeli malo po malo, vrstico za vrstico, navodilo za navodilom, tukaj malo in tam malo, 'znova in znova', kot je dejal [brat] John Taylor, dokler ne bodo prejeli vsega, kar jim je odmerjeno. Hraniti in negovati morajo, kar prejmejo, in to naj jih stalno spremlja ter spodbuja vsako dobro misel, nauk in načelo ter dobra dela, dokler ne bo Gospod v njih postal kot izvir vode, ki teče v večno življenje.«²

To je tisto, kar je pojasneno v Moroniju: »Zanašajoč se zgolj na vrline Kristusa, ki je bil povzročitelj in dopolnitelj njihove vere.« (Mor 6:4) Odrešenik je tisti, ki je omogočil, da smo se očistili zaradi njegove odkupne daritve in zaradi poslušnosti njegovim zapovedim. In Odrešenik je tisti, ki bo hranil te, ki gredo v vode krsta z vero in prejmejo dar Svetega Duha. Če se ga bodo vedno spominjali

in vztrajali v otroški poslušnosti, bo on tisti, ki bo omogočil, da bo njegov Duh vedno z njimi.

Vi in jaz smo lahko in bomo z majhnimi dejanji delček velikega dela. Preučevali bomo svete spise, molili in služili, da nas bo lahko spremljal Sveti Duh. Nato bomo razumeli, da so novi člani dragoceni, ljubljene otroci nebeškega Očeta, in vodeni bomo, da jih bomo hranili z ljubeznijo, s priložnostmi, da služijo in z dobro Božjo besedo. In ob svojem času bomo videli, o čemer je veliki misijonar Ammon pisal svojim misijonarskim družabnikom, prav kakor smo mi zdaj družabniki misijonarjev, ki delujejo po vsem svetu: »Glejte, polje je obrodilo in blagor vam, kajti zamahovali ste s srpom in ste želi z vso svojo močjo, da, ves dan ste delali; in poglejte število svojih snopov! In zbrani bodo v kašče, da ne propadejo.

Da, nevihta jih poslednjega dne ne bo potolkla; da, niti jih ne bodo branali vrtinčasti viharji; ampak bodo, ko bo prišel vihar, zbrani na svojem mestu, da vihar ne bo mogel do njih; da, niti jih močni vetrovi ne bodo mogli odnesti tja, kamor koli se jih sovražniku zahoče odnesti. A glejte, v rokah Gospoda žetve so in njegovi so; in poslednji dan jih bo povzdignil.« (Al 26:5–7)

S preprosto poslušnostjo lahko Gospodu pomagamo, da vzame ovčice, svoje ovčice, v svoje roke in jih nese domov k njihovemu in našemu Očetu. Vem, da nas bo Bog navdal z nebeško močjo, ko se bomo zavzemali za ohranitev te svete žetve duš.

OPOMBE

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, 1997, str. 149.
2. Discourse, *Deseret News*, 25. mar. 1857, str. 21.

PREDLOGI ZA HIŠNE UČITELJE

Ko boste v duhu molitve sporočilo preučili, ga predstavite tako, da boste ljudi, ki jih učite, spodbudili k sodelovanju.

Sledi nekaj primerov:

1. Potem, ko bo družinski član prebral prve tri odstavke sporočila, družino vprašajte: Zakaj mislite, da je Gospod nahranil učence, preden jih je učil? Kako lahko krepimo nove člane v oddelku (ali veji)?
2. Z družinskimi člani razmislite o nekaj evangelijskih naukih, ki bi, če jim bodo poslušni, blagoslovili ljudi, ki jih poznajo. Pogovorite se o tem, kako bi o teh naukih spregovorili in jih približali omenjenim ljudem.
3. Če ima družina, katero poučujete, otroke, razmislite, da bi pokazali sliko ovčice. Vprašajte, zakaj se mora na ovčice paziti in zanje skrbeti. Pojasnite, da ljudje prav tako kot ovčice včasih potrebujejo pomoč. Če govorimo o evangeliju, nudimo prijateljstvo in ljudem pomagamo v težavah, je to podobno temu, kar dobri pastir naredi za ovce. Načrtujte, kako boste pomagali sosedom, prijateljem ali družinskim članom, tako da jim boste preprosto služili.